

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๐/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๑๔/๒๕๖๘

วันที่ ๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	นายพีรพงษ์ ทรัพย์กิจชนากุล	ผู้ร้อง
		พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายพีรพงษ์ ทรัพย์กิจชนากุล ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ ประกอบมาตรา ๘๒ ว่า ความเป็นรัฐมนตรีของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายพีรพงษ์ ทรัพย์กิจชนากุล (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (ผู้ถูกร้อง) ขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นำชื่อของร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า ขึ้นทูลเกล้า ฯ เพื่อทรงแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งที่รู้หรือควรรู้ว่าบุคคลดังกล่าวรับว่าตนได้กระทำความผิดตามคำพิพากษาของศาลอาญาคriminal มีประเด็นข้อกังขาเกี่ยวกับจริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งไม่สมควรได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรี ผู้ถูกร้องเป็นผู้ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ขาดคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๐ (๔) และมีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๐ (๕) ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้อง สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) มีผลให้รัฐมนตรีทั้งคณะต้องพ้นจากตำแหน่ง

- ๒ -

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง (๑) ทั้งนี้ ผู้ร้องเห็นว่า แม้ปัจจุบันผู้ถูกร้องและร้อยละ ๖๖ ธรรมนัส พรหมเผ่า พ้นจากตำแหน่งแล้วก็ตาม แต่ผลของการกระทำของผู้ถูกร้องและผลทางกฎหมาย ซึ่งรวมถึงสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ยังคงมีอยู่ เนื่องจากผู้ถูกร้องเคยเป็นนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ชุดดังกล่าวดำรงตำแหน่งจนครบวาระโดยมิได้ถูกวินิจฉัยให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลง คำร้องของผู้ร้อง ไม่ใช่การขอให้อธิบายหรือแปลความบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และไม่ใช่ว่าการหาข้อกล่าวหาข้อกฎหมาย หากแต่เป็นคำร้องขอให้วินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกร้องที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจที่เกิดขึ้นแล้ว และยังคงมีผลทางกฎหมายอยู่ ควรที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยให้ถูกต้องเสียใหม่ และลบล้าง ผลของการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้งหมดที่ผ่านมาของผู้ถูกร้องเพื่อเป็นบรรทัดฐานต่อไป

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๐ และมาตรา ๑๗๐ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ ว่า การกระทำของผู้ถูกร้องฝ่าฝืนและขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างร้ายแรง ความเป็นรัฐมนตรี ของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๔) (๕)

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ ประกอบมาตรา ๘๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ ... (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖๐” วรรคสาม บัญญัติว่า “ให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับแก่การสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรีตาม (๒) (๔) หรือ (๕) หรือวรรคสอง โดยอนุโลม เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจส่งเรื่อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ด้วย” มาตรา ๑๖๐ บัญญัติว่า “รัฐมนตรีต้อง ... (๔) มีความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นที่ประจักษ์ (๕) ไม่มีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม อย่างร้ายแรง ...” มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องต่อ ประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่าสมาชิกภาพของสมาชิกคนใดคนหนึ่งแห่งสภานั้นสิ้นสุดลง ตามมาตรา ๑๐๑ (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๒) หรือมาตรา ๑๑๑ (๓) (๔) (๕) หรือ (๗) แล้วแต่กรณี และให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้อง ส่งคำร้องนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญ

- ๓ -

เพื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้นั้นสิ้นสุดลงหรือไม่” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ บัญญัติว่า “ให้ศาลมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดี ดังต่อไปนี้ ... (๙) คดีเกี่ยวกับการสิ้นสุดลงของความเป็นรัฐมนตรี ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า คดีเกี่ยวกับการสิ้นสุดลงของความเป็นรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๔) (๕) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๙) นั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๒ บัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภากำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกเพื่อให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้องส่งคำร้องนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย รวมทั้งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ ผู้ร้องมิได้เป็นผู้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญในคดีนี้ กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ ประกอบมาตรา ๘๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

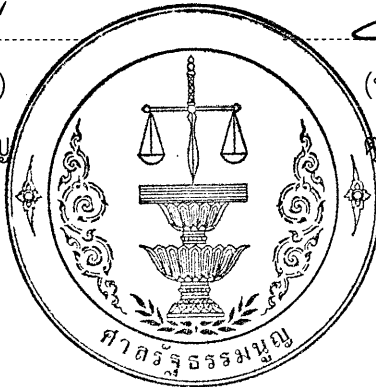
(คำสั่งที่ ๖๐/๒๕๖๘)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ